

Nr 43.

Av herr **Sjöberg**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändring i sättet för uppbörden av de direkta skatterna till staten.

Ehuru man väl under alla förhållanden måste räkna med, att inbetalningen av de direkta skatterna till stat och kommun för en betydande procent skattskyldiga medför svårigheter, så torde utan tvivel sättet för uppbörden, synnerligast vad beträffar kronoutskylder, ha stor skuld i att understundom efter en uppbörd 30 à 40 proc. och därutöver av skattskyldiga måst uppföras å restlängd. Att detta icke är något så synnerligen behagligt varken för en stor del av de resterande eller för uppbördsmyndigheterna, därom torde vi väl vara tämligen ense.

Nu vill jag ingalunda förneka, att en viss procent av dessa försumliga kan räknas till den kategori människor, som ge »en god dag» i allt vad skyldighet heter och icke ha det ringaste bekymmer över att de i detta fall underlåta de skyldigheter, som av andra medborgare måste fullgöras, dels emedan dessa andra, även om de kommit på restlängd, dels vilja betala skatten, dels icke kunna undkomma att erlægga den, även om det icke varit dem möjligt att göra det å uppbördsdagen.

Det är naturligtvis de mindre inkomsttagarna, som ha svårighet att komma ut med skattebeloppet på en gång, vi här möta. Men vid en granskning av en restlängd finner man icke så sällan, att personer med rätt så goda inkomster stå och »skylta» bland mängden resterande. Även för dem har summan varit för stor att komma ut med på en gång eller också har tiden för uppbörden inträffat vid en tidpunkt eller en årstid, då det funnits mer än vanligt många hål för den inkomst man haft att tillgå.

Beträffande tiden för uppbörden, så bör det ligga tämligen självklart, att om t. ex. månaderna november och december kunna för den jordbrukande befolkningen vara den lämpligaste tiden att betala skatterna, så är denna tid icke lika läglig för synnerligast arbetare och mindre löntagare i städerna och jämställda platser, där då dels ofta tillgången på arbete för många är mindre, dels ligger julhögtiden nära, då det i allmänhet även i de ringare hemmen fordras litet utöver det vardagliga, och så omedelbart efter jul, åtminstone i landsorten, kvartalshyran första januari, för att nu icke nämna att vintern alltid för ett hem drar mera utgifter än sommaren.

Nu vet jag väl, att en del skattskyldiga föra det resonemanget, att här är så gott om indirekta skatter, att det kan vara nog med vad som på den vägen betalas till staten. Men om detta resonemang kan föras och i praktiken tillämpas av den ogifte med mindre stadigvarande sysselsättning, som i regel ingenting har att ta, när skattindrivaren infinnar sig, så går det icke lika lätt för den gifte, som har familjens bohag att skydda, eller den med stadigvarande arbete, som riskerar att få arbetslönen utmätt.

Det är för desse senare i stort sett ordentliga och aktningvärda människor, som helt visst oftast på grund av oförmåga att på en gång komma ut med skattebeloppet, jag anser en anordning bör komma till stånd, som gör det för dem lättare att fullgöra skattskyldigheten.

Påpekas bör kanske, att den senast tillkomna pensionsavgiften, som uppbäres, åtminstone delvis, samtidigt med kronoskatten, och de nästan i varje kommun år för år stigande kommunala skatterna ingalunda verka i riktning att underlätta skattebetalningen för den stora massan av skattskyldiga.

Hur man nu skall komma till bästa resultatet i fråga om sättet för beredande av större möjligheter att kunna betala skatten för de grupper av skattskyldiga jag här omnämnt, tror jag mig icke om att uttala eller ge mitt omdöme om i denna min motion, då flere möjligheter att vinna en lösning i den önskade riktningen torde kunna tänkas. Det har sagts mig, att det i ett av våra södra grannland, där man för övrigt lär vara mycket noga och fordrande i fråga om den direkta skattens inbetalning, begagnar sig av ett bok- och märkessystem och inbetalning under en längre tid av året i nära nog hur små belopp som helst och att detta sätt visat gott resultat.

Kunde en utredning föra fram ett skatteuppbördssätt för skatten

till staten, som kunde tagas till användning även vid den kommunala skatteuppbörden och även där verka underlättande för den skattskyldige, så vore utredningens resultat dubbelt värdefullt.

På grund av vad jag här anfört vill jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes snarast möjligt låta utreda om sådant ändrat sätt för uppbörden av de direkta skatterna till staten, att därigenom gäves större möjligheter för de mindre bemedlade, arbetare och mindre löntagare, att fullgöra skattskyldigheten, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 24 januari 1916.

G. W. Sjöberg.
